RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 19 juni 2018 met nummer RvVb/A/1718/1022 in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0396/A

Verzoekende partij mevrouw Marina VERPLANCKE, wonende te 9250 Waasmunster,

Eekhoekstraat 11

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 mei 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 maart 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas van 5 oktober 2015 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 9100 Sint-Niklaas, Modernadreef 3, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 0938m3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 mei 2018.

Mevrouw Marina VERPLANCKE, in eigen persoon, voert het woord. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 26 juni 2015 (datum ontvangstbewijs) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het verbouwen van een magazijn (regularisatie)" op een perceel gelegen te 9100 Sint-Niklaas, Modernadreef 3.

1

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'St. Niklaas-Lokeren', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978 in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'Den Beenaert/Puyenbeke', goedgekeurd op 7 juni 1993, in een zone voor gesloten bebouwing.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 5 oktober 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 7 november 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Met een brief van 12 november 2015 deelt de verwerende partij het volgende mee aan de verzoekende partij:

"

Gelieve ons op straffe van onontvankelijkheid binnen de 15 dagen volgend(e) stuk(ken) toe te sturen (meer info: www.oost-vlaanderen.be/ruimtelijkevergunningen):

- bewijs beveiligde zending aan college en, indien dit niet gelijktijdig gebeurde met het aan de deputatie gericht beroepschrift kan dit leiden tot onontvankelijkheid van het beroep en is het opnieuw instellen van het beroep aangewezen.

..."

Op 17 november 2015 tekent de verzoekende partij opnieuw administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 december 2015 om het administratief beroep van de verzoekende partij onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 19 januari 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 21 januari 2016 onontvankelijk. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

Op straffe van onontvankelijkheid dient in toepassing van artikel 4.7.21, §3 van de VCRO het beroep ingesteld binnen een termijn van 30 dagen die ingaat de dag na deze waarop het afschrift of de kennisgeving van de beslissing werd betekend.

De beslissing werd op vrijdag 9 oktober 2015 betekend. De termijn van 30 dagen waarbinnen de aanvrager beroep kon instellen, eindigde op woensdag 11 november 2015.

Artikel 4.7.21 §4 van de VCRO bepaalt dat: "Het beroepschrift wordt op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De indiener van het beroep bezorgt gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde aan de aanvrager en aan het college."

Appellant stelde beroep in bij deputatie bij aangetekend schrijven van zaterdag 7 november 2015. Appellant liet evenwel na een afschrift van het beroep bij aangetekend schrijven aan het college van burgemeester en schepenen van Sint-Niklaas te bezorgen.

Daarop stelde aanvrager opnieuw beroep in bij deputatie bij aangetekend schrijven van dinsdag 17 november 2015, waarbij ditmaal wel een afschrift van het beroep bij aangetekend schrijven van maandag 16 november 2015 aan het college van burgemeester en schepenen werd bezorgd. De beroepstermijn liep evenwel af op woensdag 11 november 2015, zodat het college van burgemeester en schepenen pas na het verstrijken van de beroepstermijn werd aangeschreven, wat niet kan worden aanvaard.

Enkel wanneer binnen de geldende beroepstermijn aan alle formaliteiten voldaan wordt, kan een beroep als ontvankelijk worden beschouwd.

In onderhavig dossier is dit niet het geval, bijgevolg werd het beroep niet op ontvankelijke wijze ingesteld.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING – SCHENDING VAN ARTIKEL 15, 4° PROCEDUREBESLUIT

Standpunt van de partijen

De verwerende partij werpt op:

" . .

Het verzoekschrift voldoet niet aan de vormvereisten van artikel 15, 4° van het Procedurebesluit van 16 mei 2014 Het verzoekschrift (en het geregulariseerd verzoekschrift) bevat met name **geen duidelijk uiteenzetting van de ingeroepen middelen.**

Een middel moet worden beschouwd als 'een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoekende partij worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing. (RvVb, nr RvVb/A/1516/0450, 12 januari 2016; RvVb, RvVb/1516/0145/A, 5 september 2017).

Indien deze voldoende en duidelijke omschrijving niet in het verzoekschrift wordt geformuleerd, is het niet de taak van de Raad om in het verzoekschrift op zoek te gaan naar een middel dat aan de voormelde vereisten voldoet..

Uit het verzoekschrift blijkt enkel opportuniteitskritiek en een opgave van verzoeksters persoonlijke grieven met betrekking tot de bestreden beslissing Ingeroepen grieven kunnen evenwel niet automatisch als een middel worden aangemerkt Grieven dienen immers meer te zijn dan een louter inroepen van standpunten Er kan niet uit worden opgemaakt welke regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur de verzoekende partij geschonden acht.

Het is niet de bedoeling dat uw Raad bij lezing van het verzoekschrift nagaat op welke wijze deze regelgeving geschonden zou zijn terwijl het aan de verzoekende partij is om dit aan te geven in haar verzoekschrift (Rwb 19 februari 2013, nr A/2013/0064 in de zaak 2010/0122/A/2/0109) Het komt evenzeer niet aan de Raad toe om uit een juridisch niet-

onderbouwd betoog af te leiden welke onregelmatigheden de verzoekende partij bedoeld zou kunnen hebben en zodoende zelf middelen te construeren (RvVb, RvVb/1516/0145/A, 5 september 2017)

Bij gebrek aan uiteenzetting van een duidelijk middel, kan de verwerende partij zich dan ook niet nuttig tegen enig middel verweren De vereiste om een middel voldoende duidelijk en nauwkeurig te formuleren, strekt ertoe om het tegensprekelijke karakter van de schriftelijke procedure en de rechten van verdediging van de andere bij het geding betrokken partijen te waarborgen, en moet de Raad toelaten om de gegrondheid van de aangevoerde onregelmatigheden te onderzoeken.

De argumentatie van de verzoekende partij in het verzoekschrift bevat geen ontvankelijke wettigheidskritiek op de bestreden beslissing Het is vergeefs zoeken naar de opgave van een specifieke rechtsregel of een specifiek rechtsbeginsel, gevolgd door een beredeneerde uiteenzetting waarom de bestreden beslissing die regel of dat beginsel schendt en voor onwettig gehouden moet worden.

De vordering is onontvankelijk bij gebrek aan een duidelijk omschreven middel. ..."

De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

Beoordeling door de Raad

1. Overeenkomstig artikel 15, 4° Procedurebesluit dient een verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen te bevatten.

Een ontvankelijk middel bestaat uit een voldoende en duidelijke omschrijving van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en van de wijze waarop deze rechtsregels naar het oordeel van de verzoekende partij worden geschonden door de verwerende partij in de bestreden beslissing.

- Zoals blijkt uit de overwegingen van de bestreden beslissing steunt het onontvankelijk bevinden van het administratief beroep, enerzijds, op artikel 4.7.23, §3 VCRO dat bepaalt dat een beroep moet ingesteld worden binnen een termijn van 30 dagen, die ingaat de dag na deze waarop het afschrift of de kennisgeving van de beslissing werd betekend, en anderzijds, op artikel 4.7.21, §4 VCRO dat bepaalt dat de indiener van het beroep tegelijk met het beroepsschrift op straffe van onontvankelijkheid een afschrift van het beroepsschrift aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, moet bezorgen.
- 3.

 De verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het betoog dat zij binnen de decretale beroepstermijn op 7 november 2015 administratief beroep heeft aangetekend tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen en dat zij na de brief van 12 november 2015 van de verwerende partij binnen een termijn van vijftien dagen opnieuw beroep heeft aangetekend.

De verzoekende partij zet echter niet uiteen welke bepalingen of beginselen zij geschonden acht, laat staan dat wordt aangetoond dat de verwerende partij in de bestreden beslissing rechtsregels of beginselen heeft geschonden.

4

Bij gebreke van een uiteenzetting van middelen in een verzoekschrift, dient het als onontvankelijk te worden verworpen.	
De exceptie van de verwerende partij is gegrond.	
	BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
1.	De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2.	De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 juni 2018 door de vierde kamer.	
D	e griffier, De voorzitter van de vierde kamer,
Jo	onathan VERSLUYS Nathalie DE CLERCQ